

En ting, som jeg synes er meget afgørende i de her tider og i forhold til videnssamfundet, som vi ser det, er, at vi realiserer ideerne, som er lanceret i den IT-handlingsplan, jeg præsenterede i mandags. Den lægger vægt på, at elever får bedre IT-forhold, at lærere . . .

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg er meget ked af, at jeg for tredje gang skal bede Folketingets medlemmer om at dæmpe deres tale lidt. Ministeren skal tale færdig.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

IT-handlingsplanen gør sit til at fokusere på det indholdsmæssige, på den måde, vi faktisk bruger IT på, i stedet for at fokusere på hardware, store grå maskiner, som vi gerne vil have så mange af som muligt. Vi vil også gerne kunne bruge dem på den måde, så det rent faktisk gør en forskel i forhold til uddannelsernes indhold.

Det handler om at sørge for, at eleverne kan bruge dem, har de rigtige kvalifikationer, men sandelig også, at lærerne har mulighed for at sætte IT ind i en pædagogisk sammenhæng; ellers bliver det fuldstændig tomt. Samtidig må vi gøre os en overvejelse med hensyn til, om vores faglighed, om forståelsen af faget, ændres, når vi bruger IT på en anden måde. Endelig skal vi være åbne for de muligheder for fleksibilitet, som IT giver os. Det er lige så vigtigt at integrere IT i de almindelige uddannelser, som det er at give flere egentlige IT-uddannelser.

Sidst vil jeg gerne sige i forhold til en af formuleringerne i det forslag til vedtagelse, som er fremsat, at jeg synes, at Folketinget skal gøre sit til at kritisere, hvor det er rimeligt, men også rose og være opmærksom på alt det, som lykkes rundt omkring i det arbejde for at øge kvaliteten, som gøres af lærere, ledelser, studerende, studerendes råd og de forskellige organisationer, som virker på uddannelsesområdet.

Jeg tror, at det i den proces, vi er i gang med, er utrolig vigtigt, at de enkelte institutioner får rum til at kunne inspirere hinanden, sådan at den indholdsmæssige kvalitet, de fastsætter inden for vores rammer, rent faktisk kan blive til virkelighed for de studerende og for lærerne, og sådan at det danske samfund kan sige: Vi har ikke bare verdens bedste uddannelsessystem; vi har også det bedste danske uddannelsessystem, og det afspejler det samfund, som vi ønsker os.

Tom Behnke (FP):

Der var lige et par småelementer, jeg ikke nåede at få med i den egentlige ordførertale, og som lige skal på plads, inden vi når frem til, at der skal stemmes om forslaget til vedtagelse.

For det første vil jeg godt lige komme med en kommentar til undervisningsministerens indlæg her sidst og sige til undervisningsministeren: Husk nu på, at folkeskolen også er en uddannelse. Det lyder jo lidt, som om vi ikke regner folkeskolen for noget. Det er kun, når vi taler om alle dem, der går videre og tager en videregående uddannelse, at vi taler om, at alle har fået en uddannelse.

Folkeskolen er også en uddannelse i sig selv, og der er ganske mange, der efter folkeskolen går ud og enten tager en mesterlære, får et ufaglært arbejde, starter op som selvstændig erhvervsdrivende eller lignende, og det skal man også have stor respekt for. Så folkeskolen er også i sig selv en uddannelse.

Så vil jeg godt sige, at vi i Fremskridtspartiet har den opfattelse, at når man først er blevet 18 år, er man myndig, og det bør man også være i forhold til SU-systemet; derfor bør unge over 18 år også være uafhængige af forældrenes indkomst- og formueforhold.

Så vil jeg sige med hensyn til forslaget til vedtagelse fra Det Konservative Folkeparti, at man kunne jo have taget flere ting med, men sådan som det foreligger her, må jeg sige, at det er jo korrekt formuleret. Det er velafbalanceret, det er rigtigt set, og det er i det hele taget et glimrende forslag til vedtagelse. Det støtter Fremskridtspartiet naturligvis.

Aage Frandsen (SF):

Formålet fra vores side med debatten var, som jeg også sagde indledningsvis, at vi i Folketinget fik den brede diskussion af kvalitet, at det var kvalitet i ordets bredeste forstand, vi kom til at diskutere, at regeringen fik fremlagt sine synspunkter, så vi kunne høre dem i sammenhæng, og at Folketinget diskuterede det.

Vi havde ikke nogen intentioner om, at man ved denne lejlighed skulle nå frem til en vedtagelse. Vi havde ikke den opfattelse, for vi synes ikke, at der hver eneste gang, Folketinget har en forespørgselsdebat, skal koncentreret om et eller andet med nogle sætninger, og at man så ud fra det senere hen skal skændes om, hvad det var, man vedtog.

Folketinget skal gerne have nogle diskussioner, som er brede, hvor vi kan sige, hvad vi me-